

Mądrze wychowywać

„Mądrze wychowywać to otwierać dziecko na dobro, uczulać je na potrzeby innych, uwrażliwiać na cierpienie i krzywdę, nauczyć je kochać i dawać siebie innym”

Słowo rodzina zazwyczaj kojarzy się z ciepłą, przyjazną atmosferą. Życie w rodzinie powinno być oparte na zasadach gwarantujących ciepłą atmosferę miłości i przyjaźni. Jest to niezwykle ważne, ponieważ olbrzymią rolę w kształtowaniu charakteru dziecka i jego wychowaniu odgrywają dom i rodzina. I nie bez znaczenia jest, jaka to jest rodzina? A więc jakie powinno być ognisko rodzinne? Ognisko rodzinne powinno być wszystkim. Powinno być jakby niebem na ziemi, miejscem, gdzie zamiast tłumić, pielęgnuje się szlachetne uczucie. Nasze szczęście zależy od pielęgnowania miłości, sympatii i szczerzej uprzejmości we wzajemnych stosunkach. Dom powinien być przede wszystkim ciepły, wypełniony miłością i życzliwością między domownikami, pełen zgody i spokoju.

CZYM DZIECKO ŻYJE, TEGO SIĘ NAUCZY

1. Jeśli dziecko żyje w atmosferze krytyki - uczy się potępiać
2. Jeśli dziecko doświadcza wrogości - uczy się walczyć
3. Jeśli dziecko musi znosić kpiny - uczy się nieśmiałości
4. Jeśli dziecko jest zawstydzane - uczy się poczucia winy
5. Jeśli dziecko żyje w atmosferze tolerancji - uczy się być cierpliwym
6. Jeśli dziecko żyje w atmosferze zachęty - uczy się ufności
7. Jeśli dziecko jest akceptowane i chwalone - uczy się doceniać innych
8. Jeśli dziecko żyje w atmosferze uczciwości - uczy się sprawiedliwości
9. Jeśli dziecko żyje w poczuciu bezpieczeństwa - uczy się ufności
10. Jeśli dziecko żyje w atmosferze akceptacji i przyjaźni - uczy się, jak znaleźć miłość w świecie

Co więc robić, gdy nasze dziecko sprawia trudności wychowawcze?

1. Nie udawaj, że twoje dziecko nie sprawia trudności wychowawczych jeżeli są na niego skargi, jeżeli późno wraca do domu, jeżeli kłamie.
2. Poznaj prawdę o swoim dziecku i przyjmij ją.

3. Postaraj się szukać przyczyn złego zachowania. Nie broń dziecka na siłę, nie obwiniaj innych za jego naganne czyny.
4. Ucz go odpowiedzialności za to, co robi.
5. Kary stosuj z umiarem, przemyśl dokładnie, jak i za co karzesz, bądź konsekwentny.
6. Szukaj pomocy u fachowców: w szkole, w poradni pedagogiczno-psycho­logicznej.
7. Rozmawiaj o problemach wychowawczych z innymi rodzicami.
8. Czytaj fachową literaturę pedagogiczno-psycho­logiczną.
9. Bądź odpowiedzialnym rodzicem.

Pamiętaj, że skuteczni są tylko ci rodzice, którzy łączą swoje słowa z jednoznacz­ną postawą moralną. Bądź wzorem dla swojego dziecka!